

tantam pecuniæ insumptam vim, ingentes in Italorum Principum animis injectas suspiciones eo evasisse, ut inanum verborum decertatione jam comprimi motus posse, plerique crederent. Sed cum nihil, quo ambobus satisfaceret, occurreret, nusquam rei exitus inveniebatur; Sabaudusque militari virtute accensus, omni spe pacis abjecta, cuncta ad bellum meditabatur. Interceperat enim Philippi ad Mendozzam literas, quibus Carolum, quacumque ratione posset, coercere atque opprimere, neque prius de pace agere, quam regiis obtemperasset petitionibus, jubebatur. Mendozzam quoque damnavat, quod e Subalpinis in Insubres cum exercitu se recepisset, munitione intra regios fines erecta, operæ precium se fecisse existimans; Hastam, infirmum sane Caroli oppidum non oppugnasset; Niceam non tentasset; exercitum otio ac desidia torpere sivisset. Quapropter, ut regium decus aliqua in parte sarcire egregio aliquo facinore niteretur, hortabatur: nonnulla quoque iisdem literis occultis conscripta notis continebantur. His adeo Sabaudus inflammabatur, ut opes, imperium, vitam denique ipsam pro sua retinenda dignitate effusus videretur; literasque ipsas ad omnes Europæ Principes perferri, scriptumque typis evulgari mandavit, quo, quæcumque ab horum turbinum initio gesserat, multis rationibus tuebatur: acerrime in Hispanos atque Mediolani gubernatorem præsertim invehebatur. Acriter quinetiam de Cæsaris ministris, deque Francisco Castilioneo, qui imperialis proscriptionis diploma sibi indixerat, conquerebatur: in quo satis callide se Carolus gesserat. Cum enim Castilioneus, qui illi Cæsaris nomine postremæ denunciationis mandata afferret, ignotum quemdam hominem misisset, isque nil simile Carolo cogitanti, alio obtentu, literas ingessisset; eum in carcerem conjici jusserat, seque mandata minime accepisse dissimulavit; literasque latino sermone iisdem typis ad Cæsarem scriptas emisit, quibus in illius ministros, ab Hispanis corruptos, culpam omnem conferebat, suamque in eum observantiam multis argumentis probare adnitebatur.

Dum hæc in Italia fiunt, Galliæ Regina marchionem Sylerium in Hispaniam ad Philippum legatum miserat; qui regie Madriti exceptus, de connubiis celebrandis, conjugibusque

*Philippi
Regis literæ
a Sabaudis
interceptæ.*

*Sabaudis
Ducis calliditas in
Cæsaris ob-
nunciatione
vitanda.*